

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4XEObd/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 2606204047
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:2606204047.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnému: R. S., nar. 6. mája XXXX, bytom G. XXX, o vymoženie pohľadávky oprávneného 191,20 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 8Er/297/2006, na dovolanie oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 21CoE/260/2013-54 z 25. júla 2014, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a.
- II. Dovolanie oprávnenej o d m i e t a.
- III. Povinný m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 21CoE/260/2013-54, 21CoE/261/2013 z 25. júla 2014 ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) potvrdil uznesenie Okresného súdu Senica ako súdu prvej inštancie č. k. 8Er/297/2006-18 z 19. apríla 2013, ktorým menovaný prvoinštančný súd zastavil exekúciu vedenú proti povinnému na základe notárskej zápisnice sp. zn. N 5705/2005, NZ 52428/2005, NCRLs 51769/205 z 5. novembra 2005 (1. výrok). Odvolací súd 2. výrokom svojho rozhodnutia potvrdil aj ďalšie uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 8Er/297/2006-42 z 22. júla 2013, ktorým oprávnenej uložil povinnosť zaplatiť v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia súdny poplatok 15 eur za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh podľa položky č. 21 Sadzobníka súdnych poplatkov, tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Odvolací súd súčasne ako nedôvodné zamietol návrhy oprávnenej na prerušenie konania v zmysle § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O. s. p.. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O. s. p. tak, že povinnému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že mu žiadne trovy nevznikli. Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 24. novembra 2014.

2. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala oprávnená v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. 1. 66 -

74) označené ako „Dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.7.2014, sp. zn. 21CoE 260-2013“. Uviedla, že odvolací súd uznesením z 25. júla 2014 sp. zn. 21CoE/260/2013, ktoré jej bolo doručené 14. novembra 2014, potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie sp. zn. 8Er/297/2006 z 22. júla 2013, ktoré napáda dovolaním argumentujúc tým, že

a/ súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p.),

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. b/ O. s. p.),

c/ v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p.),

d/ vo veci konajúce súdy svojím postupom odňali oprávnenej možnosť konať pred súdom (§ 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. f/ O. s. p.),

e/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p.),

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.).

3. Na základe tvrdení uvedených v dovolaní oprávnená dovolaciemu súdu navrhla, aby dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie. Súčasne navrhla konanie podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. prerušiť a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní. Navrhla tiež, aby odvolací súd postupoval podľa § 243 O. s. p. a rozhodol o odložení vykonateľnosti uznesenia odvolacieho súdu. Dovolateľka si zároveň uplatnila náhradu trov dovolacieho konania.

4. Povinný ani súdny exekútor sa k dovolaniu oprávnenej nevyjadrili.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu pôvodne zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) sa najskôr zaoberal návrhom oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania.

6. K návrhu oprávnenej na prerušenie dovolacieho konania sa najvyšší súd vyjadril vo viacerých iných skutkovo a právne obdobných právnych veciach, v ktorých tá istá oprávnená vystupovala v procesnom postavení dovolateľky (viď napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3Oboer/174/2013, sp. zn. 3Oboer/58/2013, sp. zn. 3Oboer/148/2013, sp. zn. 6Cdo/323/2012 a sp. zn. 4Cdo/283/2012), na ktoré najvyšší súd v podrobnostiach poukazuje s tým, že s právnymi závermi v nich vyjadrenými sa stotožňuje aj v preskúmvanej veci, pre účely ktorej opakuje, že Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach, ktoré sa týkajú: a/ výkladu zmlúv; b/ platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Európskej únie. Pokiaľ ale procesný postup súdov vo veci, v ktorej sa navrhuje prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. c/ C. s. p. (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.), má podklad v aplikácii vnútroštátneho práva, nie je žiadny dôvod pre prerušenie konania. Z určujúceho hľadiska zo strany súdov nižších inštancií išlo o aplikáciu a interpretáciu vnútroštátnych právnych predpisov, vzhľadom na ktorú skutočnosť dovolací súd návrh na prerušenie dovolacieho konania ako nedôvodný zamietol (výrok I.).

7. Najvyšší súd následne skúmal, či podané dovolanie má náležitosti podľa § 428 C. s. p. (§ 241 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že dovolanie oprávnenej má také vady, ktoré bránia dovolaciemu súdu v jeho prejednaní.

8. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C. s. p.“), upravujúci postup súdu pri prejednávaní a rozhodovaní sporov, ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 C. s. p.

právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti Civilného sporového poriadku, zostávajú zachované. Z uvedeného dôvodu posudzoval Najvyšší súd Slovenskej republiky podaný opravný prostriedok podľa právnej úpravy účinnej v čase jeho podania.

9. Podľa § 241 ods.1 veta prvá O. s. p. v znení účinnom ku dňu podania dovolania, v dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napadá, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha. Súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal dovolanie, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné dovolanie alebo dovolanie, ktoré neobsahuje náležitosti podľa odseku 1, v určenej lehote doplnil alebo opravil. Ak sa aj napriek výzve súdu v lehote desiatich dní dovolanie neopraví alebo nedoplní, predloží súd prvého stupňa dovolanie na rozhodnutie dovolaciemu súdu (§ 241 ods. 4 O. s. p.).

10. Podľa § 243c veta pred bodkočiarkou O. s. p., pre konanie na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa, pokiaľ nie je ustanovené niečo iné.

11. Podľa § 43 ods. 1 O. s. p., sudca alebo poverený zamestnanec súdu uznesením vyzve účastníka, aby nesprávne, neúplné alebo nezrozumiteľné podanie doplnil alebo opravil v lehote, ktorú určí, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. V uznesení uvedie, ako treba opravu alebo doplnenie vykonať. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania (§ 43 ods. 2 veta prvá O. s. p.).

12. Podľa § 428 C. s. p., v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

13. V dovolaní z 10. decembra 2014 (č. l. 66) oprávnená za rozhodnutie, ktoré dovolaním napáda, označila výslovne uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 21CoE/260/2013 z 25. júla 2014 („Dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.7.2014, sp. zn. 21CoE 260-2013“). Vzápätí uviedla, že Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 21CoE/260/2013 z 25. júla 2014, ktoré jej bolo doručené 14. novembra 2014, potvrdil uznesenie Okresného súdu Senica sp. zn. 8Er/297/2006 z 22. júla 2013.

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením sp. zn. 21CoE/260/2013 z 25. júla 2014 (č. l. 54) potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 8Er/297/2006-118 z 19. apríla 2013 o zastavení exekúcie. V rozpore s uvedeným oprávnená za uznesenie, ktoré malo byť uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 21CoE/260/2013 z 25. júla 2014 potvrdené, označila uznesenie súdu prvej inštancie sp. zn. 8Er/297/2006 z 22. júla 2013. Toto však, ako vyplýva z obsahu spisu, bolo potvrdené uznesením odvolacieho súdu sp. zn. 21CoE/261/2013 z 25. júla 2014. Naviac ide o uznesenie, ktorým súd prvej inštancie uložil oprávnenej povinnosť v lehote 10 dní zaplatiť súdny poplatok 15 eur za vyhotovenie rovnopisu podaní a ich príloh podľa položky č. 21 Sadzobníka súdnych poplatkov. Dovolanie oprávnenej je následne koncipované ako dovolanie, ktoré smeruje (tak ako v iných jej veciach) proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie, a teda dovolacie dôvody uvedené v dovolaní nekorešpondujú so skutočnosťami vyplývajúcimi z uznesenia o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu podaní.

15. Okresný súd Senica uznesením č. k. 8Er/297/2006-99 z 21. marca 2017 vyzval oprávnenú v zmysle § 241 ods. 1 O. s. p. v znení účinnom v čase podania dovolania, s poukazom na § 241 ods. 1 O. s. p. a § 428 C. s. p., aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia odstránila vady zmätočného dovolania uvedením konkrétnych dovolacích dôvodov zodpovedajúcich dovolaním napadnutému rozhodnutiu, alebo aby upravila označenie napadnutého rozhodnutia tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa uznesenie Krajského súdu v Trnave napáda, a to uvedením konkrétneho uznesenia, ktoré bolo odvolacím súdom potvrdené, z ktorého čísla listu a uvedením dátumu jeho vydania. Súd prvej inštancie oprávnenú zároveň poučil, že ak dovolanie v určenej lehote nedoplní, dovolací súd dovolanie odmietne.

16. Oprávnenej bolo predmetné uznesenie doručené cestou jej vtedajšieho právneho zástupcu, ako vyplýva z dátumu uvedeného na doručenke založenej na č. I. 102 spisu, 10. apríla 2017, avšak do vydania rozhodnutia dovolacieho súdu naň nereagovala a vady dovolania neodstránila.

17. Dovolanie oprávnenej tak aj po výzve súdu prvej inštancie ostalo zmätočné, z ktorého nie je možné identifikovať, ktoré rozhodnutie odvolacieho súdu ním v skutočnosti napáda (či to, ktorým bolo potvrdené uznesenie prvoinštančného súdu o zastavení exekúcie alebo ktorým bolo potvrdené uznesenie prvoinštančného súdu o uložení poplatkovej povinnosti oprávnenej). Dovolanie tak neobsahuje podstatnú náležitosť nevyhnutnú k jeho prejednávaniu v zmysle § 241 ods. 1 veta prvá O. s. p. (resp. § 428 C. s. p.), a síce presné označenie rozhodnutia, proti ktorému dovolanie smeruje.

18. Keďže oprávnená napriek výzve súdu prvej inštancie a poučeniu o následkoch nesplnenia tejto výzvy, vady dovolania neodstránila do vydania rozhodnutia dovolacieho súdu a uvedený nedostatok bráni jeho prejednávaniu, dovolací súd jej dovolanie v zmysle § 447 písm. d/ C. s. p. odmietol (výrok II.) bez toho, aby sa zaoberal jeho procesnou prípustnosťou a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia, rovnako sa nezaoberal ani splnením predpokladov na odloženie vykonateľnosti v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p..

19. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania povinnému rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. (výrok III.).

20. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.